

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๒๒/๒๕๖๔

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๑๖/๒๕๖๔

วันที่ ๗ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๔

ระหว่าง { ว่าที่ร้อยเอก อนุชิต บุตรดีมี ผู้ร้อง
ศาลแขวงอุดรธานี ที่ ๑
ศาลอุทธรณ์ภาค ๔ ที่ ๒ ผู้ถูกร้อง

เรื่อง ว่าที่ร้อยเอก อนุชิต บุตรดีมี (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้อง เอกสารประกอบคำร้อง และเอกสารหลักฐานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสรุปได้ว่า ว่าที่ร้อยเอก อนุชิต บุตรดีมี (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่าเมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เวลาประมาณ ๑๖.๐๐ น. ผู้ร้องได้รับแจ้งว่ามีการตั้งวงตี๋มสุราในการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดอุดรธานี อันเป็นความผิดอาญาแผ่นดิน จึงร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรเมืองอุดรธานีให้ดำเนินคดีแก่บุคคลดังกล่าว ในข้อหาตี๋มสุราในสถานที่ราชการ พนักงานอัยการคดีศาลแขวงอุดรธานีสั่งฟ้องผู้ต้องหาต่อศาลแขวงอุดรธานี (ผู้ถูกร้องที่ ๑) เป็นคดีหมายเลขดำที่ อ. ๓๓๑๔/๒๕๖๐ ผู้ร้องยื่นคำร้องขอเป็นโจทก์ร่วม แต่ไม่ได้รับอนุญาต ต่อมาผู้ถูกร้องที่ ๑ มีคำพิพากษาเป็นคดีหมายเลขแดงที่ อ. ๔๔๔๓/๒๕๖๐ ยกฟ้อง พนักงานอัยการคดีศาลแขวงอุดรธานีอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค ๔ (ผู้ถูกร้องที่ ๒) พิพากษายืน ผู้ร้องมีความเห็นว่าผู้ถูกร้องทั้งสองพิพากษาคดีโดยไม่ได้พิจารณาจากพยานหลักฐานในคดีทั้งที่พยานหลักฐานรวมถึงข้อเท็จจริงทั้งหมด

- ๒ -

โดยเฉพาะพยานหลักฐานในคดีที่เป็นรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีที่จำเลยให้การรับสารภาพซึ่งเป็นเอกสารมหาชน แต่ผู้ถูกร้องทั้งสองกลับเชื่อคำเบิกความของจำเลยและพยานจำเลยที่เบิกความเป็นเท็จ ใส่ร้ายผู้ร้อง การพิพากษาคดีของผู้ถูกร้องทั้งสองเป็นการไม่วินิจฉัยพยานหลักฐานในคดีให้ตรงตามประเด็นแห่งคดี อันเป็นการกระทำที่ขัดต่อหลักนิติธรรมและไม่เป็นธรรม ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง และมาตรา ๑๘๘ วรรคสอง

ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง เนื่องจากเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีของศาลตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๓๗ (๘)

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนี้

๑. ผู้ถูกร้องทั้งสองพิพากษาคดีขัดแย้งต่อพยานหลักฐาน เป็นการกระทำไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ
๒. สั่งเพิกถอนคำพิพากษาของผู้ถูกร้องทั้งสองที่ยกฟ้องโดยขัดต่อพยานหลักฐาน
๓. สั่งเรียกพยานหลักฐานอื่นใดในคดีหมายเลขดำที่ อ. ๓๓๑๔/๒๕๖๐ คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๔๔๔๓/๒๕๖๐ มาพิจารณาประกอบคดีนี้

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่อยู่หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ตราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘

วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” วรรคสอง บัญญัติว่า “ภายใต้บังคับมาตรา ๔๒ การยื่นคำร้องตามวรรคหนึ่ง ต้องระบุการกระทำที่อ้างว่าเป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของตนโดยตรงให้ชัดเจนว่าเป็นการกระทำใดและละเมิดต่อสิทธิหรือเสรีภาพของตนอย่างไร” และวรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่า เป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้อง เอกสารประกอบคำร้อง และเอกสารหลักฐานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าการพิพากษาคดีของผู้ถูกร้องทั้งสองขัดต่อหลักนิติธรรมและไม่เป็นธรรม ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง และมาตรา ๑๘๘ วรรคสอง ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่าผู้ถูกร้องทั้งสองพิพากษาคดีขัดแย้งต่อพยานหลักฐาน เป็นการกระทำไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง แม้ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง อันทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงตามคำร้องแล้วปรากฏว่าผู้ร้องมิได้เป็นผู้เสียหายหรือคู่ความในคดีที่ได้รับผลกระทบจากการพิพากษาคดีของผู้ถูกร้องทั้งสอง กรณีเป็นเพียงการแสดงความคิดเห็นของผู้ร้องที่ไม่เห็นด้วยกับการใช้ดุลพินิจในการพิพากษาคดีของผู้ถูกร้องทั้งสองเท่านั้น ผู้ร้องมิใช่บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพ กรณีไม่มีการกระทำใดของผู้ถูกร้องทั้งสองที่ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้องตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

- ๔ -

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

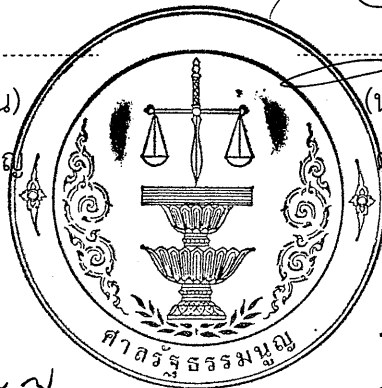

(คำสั่งที่ ๒๒/๒๕๖๔)

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนภดล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ